

1 Existența unei proceduri de somație de plată

Procedura ordonanței de plată este reglementată în Noul Cod de procedură civilă, art. 1014-1025, care a intrat în vigoare în la 15.02.2013.

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii**1.1.1 Ce tipuri de creanțe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanțele pecuniare, doar creanțele legate de contracte etc.)?**

Procedura de ordonanță de plată se aplică creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani care rezultă dintr-un contract civil, inclusiv din cele încheiate între un profesionist și o autoritate contractantă, constatat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însoțit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege. Nu sunt incluse în sfera de aplicare a prezentului titlu creanțele înscrise la masa credală în cadrul unei proceduri de insolvență.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanței?

Nu.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opțională sau obligatorie?

Procedura ordonanței de plată este facultativă, partea interesată putând a se adresa instanței potrivit dreptului comun.

Procedura ordonanței de plată este o procedură specială, mult mai sumară decât procedura de drept comun care permite creditorului să obțină un titlu executoriu în condiții derogatorii de la Codul de procedură civilă.

De asemenea, în cazul în care întâmpinarea debitorului împotriva cererii de ordonanță de plată este întemeiată, instanța va respinge cererea creditorului printr-o încheiere irevocabilă.

Creditorul poate introduce cerere de chemare în judecată potrivit dreptului comun dacă: instanța respinge cererea privind ordonanța de plată; dacă emite ordonanță de plată pentru o parte din pretenții caz în care se poate formula cerere de chemare în judecată potrivit dreptului comun pentru a obține obligarea debitorului la plata restului datoriei; ordonanța de plată a fost anulată.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuiește într-un alt stat membru sau într-o țară terță?

Da. Noul cod de procedură civilă nu face nicio distincție cu privire la reședința pârâtului, procedura ordonanței de plată fiind aplicabilă indiferent dacă pârâtul locuiește în alt stat membru ori într-o țară terță.

1.2 Instanța competentă

Cererea privind ordonanța de plată se depune la instanța competentă pentru judecarea fondului în primă instanță. În cazul ordonanței de plată, judecătorul verifică din oficiu competența instanței.

Competența de soluționare a cererilor privind ordonanțe de plată se stabilește potrivit regulilor generale în materia competenței instanțelor judecătorești.

Cererile evaluabile în bani în valoare de până la 200.000 lei sunt de competența judecătoriei. Cererile evaluabile în bani în valoare de cel puțin 200.000 lei sunt de competența tribunalului.

Norma de competență din procedura specială a ordonanței de plată se completează cu normele generale de competență după valoare.

1.3 Condiții de formă**1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obține formularul?)**

Nu există un formulat tipizat /standardizat, însă creditorul – reclamant trebuie să respecte regulile minime de formă ale cererii, care trebuie obligatoriu să cuprindă o serie de mențiuni, respectiv : numele și domiciliul sau, după caz, denumirea și sediul creditorului; numele și domiciliul debitorului persoană fizică, iar în cazul debitorului persoană juridică, denumirea și sediul, precum și, după caz, numărul certificatului de înmatriculare în registrul comerțului sau în registrul persoanelor juridice, codul fiscal și contul bancar; sumele datorate; temeiul de fapt și de drept al obligațiilor de plată, perioada la care se referă acestea, termenul la care trebuia făcută plata și orice element necesar pentru determinarea datoriei.

Totodată, la cerere se anexează contractul sau orice alt înscris doveditor al sumelor datorate precum și dovada comunicării somației către debitor. În ceea ce privește comunicarea somației, creditorul trebuie să îi comunice debitorului, prin intermediul executorului judecătoresc sau prin scrisoare recomandată, cu conținut declarat și confirmare de primire, somație, prin care îi va pune în vedere să plătească suma datorată în termen de 15 zile de la primirea acesteia. Această somație întrerupe prescripția extinctivă.

Cererea și actele anexate la aceasta se depun în copie în atâtea exemplare câte părți sunt, plus unul pentru instanță.

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

Nu, reprezentarea de către un avocat nu este obligatorie, însă este recomandată.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Conținutul minimal al cererii de chemare în judecată este reglementat de lege. Creditorul – reclamant trebuie să indice: suma ce reprezintă obiectul creanței; temeiul de fapt și de drept al obligației de plată și perioada la care se referă acestea; termenul de plată; orice alte elemente necesare pentru determinarea datoriei.

În ceea ce privește dobânda, dacă părțile nu au stabilit nivelul dobânzii pentru plata cu întârziere, se va aplica rata dobânzii de referință stabilită de Banca Națională a României. Rata de referință în vigoare în prima zi calendaristică a semestrului se aplică pe întregul semestru. Creanța produce dobânzi după cum urmează:

În cazul contractelor încheiate între profesioniști, de la data la care obligația a devenit exigibilă;

În cazul contractelor încheiate între profesioniști și o autoritate contractantă, fără a fi necesară punerea în întârziere a debitorului: dacă în contract a fost fixat un termen de plată, din ziua următoare acestui termen; dacă termenul de plată nu este fixat în contract: după 30 de zile de la data primirii de către debitor a facturii sau, dacă aceasta este incertă, după 30 de zile de la recepția mărfurilor sau prestarea serviciilor sau, dacă solicitarea de plată a fost comunicată înainte de a primi mărfurile/serviciile, la expirarea unui termen de 30 de zile de la primirea mărfurilor/prestarea serviciilor; dacă legea sau contractul stabilește o procedură de acceptare ori de verificare, permițând certificarea conformității mărfurilor sau serviciilor, iar debitorul a primit factura ori solicitarea de plată la data verificării sau anterior acestei date, la expirarea unui termen de 30 de zile de la această dată;

În celelalte cazuri, de la data la care debitorul a fost pus sau este de drept în întârziere, potrivit legii.

Creditorul poate să pretindă daune-interese suplimentare pentru toate cheltuielile făcute pentru recuperarea sumelor ca urmare a neexecutării la timp a obligațiilor de către debitor.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Da, la cerere se anexează contractul sau orice alt înscris doveditor al sumelor datorate (factură, bon fiscal, chitanță olografă etc.). Dovada comunicării somației către debitor se va atașa cererii sub sancțiunea respingerii acesteia ca inadmisibilă.

Pentru soluționarea cererii, judecătorul dispune citarea părților, potrivit dispozițiilor referitoare la pricinile urgente, pentru explicații și lămuriri, precum și pentru a stăruia în efectuarea plății sumei datorate de debitor ori pentru a se ajunge la o înțelegere a părților asupra modalităților de plată. Citația va fi înmănată părții cu 10 zile înaintea termenului de judecată. La citația pentru debitor se vor anexa, în copie, cererea creditorului și actele depuse de acesta în dovedirea pretențiilor. În citație se va preciza că debitorul este obligat să depună întâmpinare cu cel puțin 3 zile înaintea termenului de judecată, făcându-se mențiune că, în cazul nedepunerii întâmpinării, instanța, față de împrejurările cauzei, poate considera aceasta ca o recunoaștere a pretențiilor creditorului. Întâmpinarea nu se comunică reclamantului, care va lua cunoștință de cuprinsul acesteia de la dosarul cauzei.

În cazul în care creditorul declară că a primit plata sumei datorate, instanța ia act de această împrejurare printr-o încheiere definitivă, prin care se dispune închiderea dosarului. Când creditorul și debitorul ajung la o înțelegere asupra plății, instanța ia act de aceasta, pronunțând o hotărâre de expedient. Hotărârea de expedient este definitivă și constituie titlu executoriu.

În cazul în care instanța, ca urmare a verificării cererii pe baza înscrisurilor depuse, precum și a declarațiilor părților, constată că pretențiile creditorului sunt întemeiate, va emite o ordonanță de plată, în care se precizează suma și termenul de plată. Dacă instanța, examinând probele cauzei, constată că numai o parte dintre pretențiile creditorului sunt întemeiate, va emite ordonanța de plată numai pentru această parte, stabilind și termenul de plată. În acest caz, creditorul poate formula cerere de chemare în judecată potrivit dreptului comun pentru a obține obligarea debitorului la plata restului datoriei. Termenul de plată nu va fi mai mic de 10 zile și nici nu va depăși 30 de zile de la data comunicării ordonanței. Judecătorul nu va putea stabili alt termen de plată, decât dacă părțile se înțeleg în acest sens. Ordonanța se va înmâna părții prezente sau se va comunica fiecărei părți de îndată, potrivit legii.

În cazul în care debitorul nu contestă creanța prin întâmpinare, ordonanța de plată va fi emisă în termen de cel mult 45 de zile de la introducerea cererii. Nu intră în calculul termenului perioada necesară pentru comunicarea actelor de procedură și întârzierea cauzată de creditor, inclusiv ca urmare a modificării sau completării cererii.

1.4 Respingerea cererii

Dacă debitorul contestă creanța, instanța verifică dacă contestația este întemeiată, în baza înscrisurilor aflate la dosar și a explicațiilor și lămuririlor părților. În cazul în care apărarea debitorului este întemeiată, instanța va respinge cererea creditorului prin încheiere. Dacă apărățile de fond formulate de debitor presupun administrarea altor probe decât cele menționate, iar acestea ar fi admisibile, potrivit legii, în procedura de drept comun, instanța va respinge cererea creditorului privind ordonanța de plată prin încheiere. Ulterior, creditorul poate introduce cerere de chemare în judecată potrivit dreptului comun.

1.5 Căi de atac

Împotriva ordonanței de plată debitorul poate formula cerere în anulare în termen de 10 zile de la data înmânării sau comunicării acesteia. În același termen poate introduce cererea în anulare și creditorul împotriva încheierilor de respingere, precum și împotriva ordonanței de plată parțiale. Prin cererea în anulare se poate invoca numai nerespectarea cerințelor prevăzute pentru emiterea ordonanței de plată, precum și, dacă este cazul, cauze de stingere a obligației ulterioare emiterii ordonanței de plată. Cererea în anulare se soluționează de către instanța care a pronunțat ordonanța de plată, în complet format din 2 judecători. Cererea în anulare nu suspendă executarea. Suspendarea va putea fi însă încuviințată, la cererea debitorului, numai cu dare de cauțiune, al cărei quantum va fi fixat de instanță. Dacă instanța investită admite, în tot sau în parte, cererea în anulare, aceasta va anula ordonanța, în tot sau, după caz, în parte, pronunțând o hotărâre definitivă.

În cazurile în care creditorul a introdus cererea de anulare și dacă instanța investită a admis cererea în anulare, va pronunța o hotărâre definitivă prin care va emite ordonanța de plată.

Hotărârea prin care a fost respinsă cererea în anulare este definitivă.

1.6 Declarația de opoziție

-

1.7 Efectul declarației de opoziție

-

1.8 Efectul absenței unei declarații de opoziție

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obținerea unei hotărâri executorii?

Ordonanța de plată este executorie, chiar dacă este atacată cu cerere în anulare și are autoritate de lucru judecat provizorie până la soluționarea cererii în anulare. Cererea în anulare nu suspendă executarea. Suspendarea va putea fi însă încuviințată, la cererea debitorului, numai cu dare de cauțiune, al cărei quantum va fi fixat de instanță. Ordonanța de plată devine definitivă ca urmare a neintroducerii sau respingerii cererii în anulare introduse de debitor. Dacă instanța investită admite cererea în anulare introdusă de creditor, va pronunța o hotărâre definitivă prin care va emite ordonanța de plată.

Împotriva executării silită a ordonanței de plată partea interesată poate face contestație la executare, potrivit dreptului comun. În cadrul contestației nu se pot invoca decât neregularități privind procedura de executare, precum și cauze de stingere a obligației ivite ulterior rămânerii definitive a ordonanței de plată.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca părătul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

A se vedea răspunsul de la întrebarea nr. 1.8.1

Ultima actualizare: 09/08/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.